

ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ว่าด้วยการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น
พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และรูปแบบในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็นเพื่อให้ประชาชน ทราบว่าเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และอำนวยความสะดวกและให้ความรู้แก่ประชาชน รวมทั้งเพื่อให้เกิดการสงวน อนุรักษ์ ค้ำครอง และบำรุงรักษาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้เกิดประโยชน์ อย่างสมดุลและยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หลักเขต” หมายความว่า หลักหรือเสาซึ่งทำด้วยไม้ คอนกรีตเสริมเหล็ก หรือวัสดุอื่นที่ใช้แสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

“เครื่องหมายแสดงแนวเขต” หมายความว่า เครื่องหมายที่พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ในการแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

“เครื่องหมายอื่นที่จำเป็น” หมายความว่า แผ่นวัสดุที่ทำด้วยไม้หรือแผ่นสังกะสี หรือวัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียง เพื่อให้ข้อมูล คำเตือน ข้อเสนอแนะ หรือข้อความสัญลักษณ์เพื่ออธิบายข้อมูล ให้ความรู้ ข้อห้าม ข้อควรปฏิบัติ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

“เจ้าหน้าที่รังวัด” หมายความว่า ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่ง นายช่างสำรวจ นายช่างโยธา นายช่างเทคนิค หรือข้าราชการอื่นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รังวัดแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ข้อ ๔ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

หลักเขต

ส่วนที่ ๑

หลักเขตบนบก

ข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตบนบกเพื่อแสดงแนวเขตของพื้นที่ที่ได้กำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา

ข้อ ๖ เมื่อได้ทำการสำรวจ รังวัดแนวเขต และจัดทำแผนที่เพื่อกำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดยมีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันเสร็จแล้ว ให้เจ้าหน้าที่รังวัดร่วมกับหัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและประธานเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับมอบหมายดำเนินการกำหนดตำแหน่งที่จะปักหลักเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาในทุกระยะไม่เกิน ๑ กิโลเมตร สำหรับพื้นที่ที่มีการหักมุมของแนวเขตให้ปักหลักเขตเสริมเพื่อแสดงแนวเขตให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตามความจำเป็นและเหมาะสมตามแบบแนบท้าย ๑

ในกรณีที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งมีแนวเขตที่ไม่สามารถจัดให้มีหลักเขตได้เนื่องจากมีอุปสรรค เช่น เป็นพื้นที่ที่อยู่ในลำน้ำ ห้วย คลอง หน้าผา หรือพื้นที่เสี่ยงภัย จะไม่ปักหลักเขตในพื้นที่ดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ตรวจพบว่าหลักเขตบนบกไม่ตรงกับแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการย้ายหลักเขตบนบกให้ถูกต้อง โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๘ ในกรณีที่หลักเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ให้ทำการซ่อมแซมหรือปักหลักเขตใหม่ โดยใช้หมายเลขหลักเขตเดิม โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๙ ในการจัดให้มีหลักเขตเสริม ให้ใช้ตามแบบแนบท้าย ๑ โดยใช้หมายเลขหลักเขตลำดับก่อนหน้า ตามด้วยเครื่องหมาย “/” แล้วตามด้วยลำดับของหลักเขตเสริม

ข้อ ๑๐ เมื่อได้จัดให้มีหลักเขตบนบกในทุกกรณีแล้ว ให้จัดทำแผนที่ และจัดทำประกาศของหน่วยงานปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง แล้วรายงานพร้อมส่งหลักฐานเอกสารการปิดประกาศให้อธิบดีทราบ

ส่วนที่ ๒
หลักเขตในน้ำ

ข้อ ๑๑ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าใดที่มีแนวเขตในน้ำ ลำน้ำ หรือทะเล แล้วแต่กรณี ให้จัดทำหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตตามความจำเป็นและเหมาะสมของสภาพพื้นที่ตามแบบแนบท้าย ๒ ทั้งนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีก่อนดำเนินการ โดยให้เจ้าหน้าที่รังวัดร่วมกับหัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และประธานเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับมอบหมายดำเนินการกำหนดตำแหน่งที่จะแสดงแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาในทุกระยะ ไม่เกิน ๒ กิโลเมตร สำหรับพื้นที่ที่มีการหักมุมของแนวเขตให้จัดทำหลักเขตในน้ำเสริมเพื่อแสดงแนวเขตให้สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตามความจำเป็นและเหมาะสม ตามแบบแนบท้าย ๒

ในกรณีที่มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง จะเกิดปัญหาด้านความปลอดภัย การคมนาคม หรือมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ จะไม่จัดทำหลักเขตในพื้นที่ดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๒ การจัดทำหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตแต่ละตำแหน่ง ให้คำนึงถึงความจำเป็น ความคุ้มค่า ทรัพยากรธรรมชาติ และความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ตรวจพบว่าหลักเขตในน้ำไม่ตรงกับแนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการย้ายหลักเขตในน้ำให้ถูกต้อง โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่หลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตเคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ให้ทำการซ่อมแซมหรือจัดทำหลักเขตในน้ำใหม่ และใช้หมายเลขหลักเขตในน้ำเดิม โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๑๕ กรณีเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ยังไม่สามารถจัดทำหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตไว้ในขณะนั้นได้ ให้หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดำเนินการจัดทำเครื่องหมายแสดงแนวเขต เช่น พุ่มไม้ปลูก เชือก หรือวัตถุอื่นใด เพื่อแสดงแนวเขตเป็นการชั่วคราวไว้ก่อนก็ได้

ข้อ ๑๖ เมื่อได้จัดให้มีหลักเขตในน้ำแสดงแนวเขตในทุกกรณีแล้ว ให้จัดทำแผนที่และจัดทำประกาศของหน่วยงานปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง แล้วรายงานพร้อมส่งหลักฐานเอกสารการปิดประกาศให้อธิบดีทราบ

หมวด ๒

ป้าย

ส่วนที่ ๑

ป้ายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีป้ายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อให้เห็นแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าระหว่างหลักเขตเด่นชัด โดยเฉพาะในที่ราบที่ไม่มีหลักเขต และในที่ที่มีหลักเขตห่างกันอยู่มาก ตามแบบแนบท้าย ๓

ข้อ ๑๘ การติดป้าย ให้ติดบริเวณต้นไม้ซึ่งอยู่ในแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แต่หากหาต้นไม้ในแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไม่ได้ หรือหาได้ไม่เพียงพอให้ใช้ต้นไม้ที่อยู่ใกล้เคียงแนวเขตซึ่งอยู่ในแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ต้นไม้ที่ใช้ติดป้ายให้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๓๐ เซนติเมตร และมีลักษณะที่แสดงว่าจะอยู่ไปได้ถาวรตามสมควร แต่ถ้าไม่สามารถหาต้นไม้ยืนต้นได้ จะใช้ไม้ยืนต้นตาย หรือตอไม้สูง ที่มีลักษณะทนทานพอสมควร ถ้าหากหาต้นไม้หรือตอไม้ไม่ได้ก็ให้ใช้หลักไม้สำหรับติดป้ายแทนก็ได้

ข้อ ๑๙ ป้ายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้หันป้ายด้านที่มีข้อความออกนอกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และให้ติดสูงจากพื้นดินระยะ ๒ - ๔ เมตร พอที่จะมองเห็นได้ ถ้ามีกิ่งไม้ไปบังปกคลุมบริเวณที่ติดป้ายก็ให้ตัดกิ่งไม้ที่ปกคลุมออก เพื่อให้สามารถมองเห็นป้ายได้ชัดเจน

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่แนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าด้านใดอยู่ใกล้เคียงกับที่ดินของเอกชน หรือที่สงวนหวงห้ามของหน่วยราชการอื่น ให้ติดป้ายห่างกันระยะ ๕๐ - ๑๐๐ เมตร หรือน้อยกว่านั้น ตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่แนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าขนานไปกับถนนหนทางหรือแม่น้ำลำคลอง ซึ่งมีการสัญจรไปมามาก ให้ติดป้ายเป็นระยะ ๆ ห่างกันประมาณ ๑๐๐ - ๕๐๐ เมตร หรือน้อยกว่านั้น ตามความเหมาะสม

ถ้าแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอยู่ในป่าทึบห่างจากที่เอกชนหรือทางสัญจรไปมาจะเลือกติดป้ายเฉพาะในที่สำคัญ ในที่ที่มีถนนหนทางผ่านใกล้เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าก็ได้ และตรงทางเข้าออกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ ต้องให้มีป้ายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าติดไว้

ข้อ ๒๒ การติดป้ายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบริเวณพื้นที่ขยายหรือพื้นที่เพิกถอนให้ถือปฏิบัติวิธีการเดียวกัน

ส่วนที่ ๒
ป้ายแสดงพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ข้อ ๒๓ พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าใด ที่ต้องป้องกัน ควบคุมดูแล หรือฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ หรือพื้นที่ในบริเวณที่ประชาชนสัญจรไปมา ให้จัดทำป้ายแสดงพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อให้ประชาชนในท้องที่ได้เห็นโดยทั่วกัน ตามแบบแนบท้าย ๔

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่แนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอยู่ใกล้ชุมชนหรือติดต่อกับที่ดินเอกชน หรือที่สงวนหวงห้ามของหน่วยราชการอื่น หรือทางผ่านเข้าออกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือมีแม่น้ำ ลำคลองไหลผ่าน ให้ติดป้ายเป็นระยะ ๆ ห่างกัน ๕๐๐ เมตร หรือ ๑ กิโลเมตร หรือมากน้อยกว่านั้น ตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่แนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าขนานไปกับทางหลวงแผ่นดินหรือแม่น้ำ ลำคลองที่มีการสัญจรไปมา ให้ติดป้ายเป็นระยะ ๆ ห่างกัน ๕๐๐ เมตร หรือ ๑ กิโลเมตร หรือมากน้อยกว่านั้นตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๓
ป้ายแสดงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ข้อ ๒๖ ให้จัดทำป้ายแสดงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ติดไว้ตามแนวเขตของ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับชุมชน หรือทางสัญจรไปมาทั้งทางบกและทางน้ำ หรือในที่แห่งอื่นใด เพื่อส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนในท้องที่ ตลอดจนผู้ที่สัญจรไปมาผ่านเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ปานั้น ๆ และเพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ว่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามิได้เป็นสมบัติของ หน่วยราชการใด หากแต่เป็นของประชาชนชาวไทยทุกคน ตามแบบแนบท้าย ๕

ข้อ ๒๗ การติดป้ายแสดงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้หันป้ายด้านที่มีข้อความ ออกนอกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า โดยให้ขนานไปกับแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าป้ายแสดงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไม่ตรงกับ แนวเขตตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการย้ายป้ายแสดงขอบเขต ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้ถูกต้อง โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ป้ายแสดงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ให้ทำการซ่อมแซมหรือจัดทำป้ายใหม่แทน โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ส่วนที่ ๔
ป้ายอื่น

ข้อ ๓๐ ป้ายอื่นที่ติดตั้งไว้ตามสถานที่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้มีรูปแบบหรือลักษณะของป้ายตามความเหมาะสมทางสถาปัตยกรรมหรือวัตถุประสงค์ของการใช้ประโยชน์ ได้แก่

(๑) ป้ายบอกทาง เป็นป้ายเพื่อใช้บอกทิศทางและแนะนำบริเวณประกอบกิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก และจุดสำคัญต่าง ๆ ได้โดยถูกต้อง ปลอดภัยและรวดเร็ว

(๒) ป้ายข้อบังคับและคำเตือน เป็นป้ายเพื่อแนะนำให้ทราบกฎ ระเบียบ และข้อห้าม รวมทั้งข้อควรปฏิบัติที่จำเป็นและควรทราบในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเพื่อใช้แจ้งเตือนถึงข้อควรระวัง และแนะนำให้ทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับอันตรายและอุบัติเหตุซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากสภาพพื้นที่หรือกิจกรรมต่าง ๆ และอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งผลกระทบต่อพื้นที่

(๓) ป้ายสถานที่ เป็นป้ายเพื่อใช้แสดงชื่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รวมถึงจุดสำคัญอื่น ๆ ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าให้ทราบว่ากำลังเข้าไปในสถานที่นั้น

(๔) ป้ายสื่อความหมาย เป็นป้ายเพื่อแจ้ง แสดง หรืออธิบายข้อมูลและเรื่องที่น่าน่าสนใจในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รวมทั้งสภาพพื้นที่ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

หมวด ๓

เครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่มีความจำเป็น นอกจากการจัดทำหลักเขตหรือปิดป้ายเพื่อแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้มีการวางทุ่นไข่วางเป็นเครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในน้ำ ตามแบบแนบท้าย ๖ หรือเครื่องหมายแสดงแนวเขตอย่างอื่น เช่น การถางแนวรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า การขุดร่อง กองดินหรือหิน รั้วลวดหนาม ก็ได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

หมวด ๔

เครื่องหมายอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีความจำเป็น นอกจากการจัดทำหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้มีเครื่องหมายอื่นที่จำเป็นได้ตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

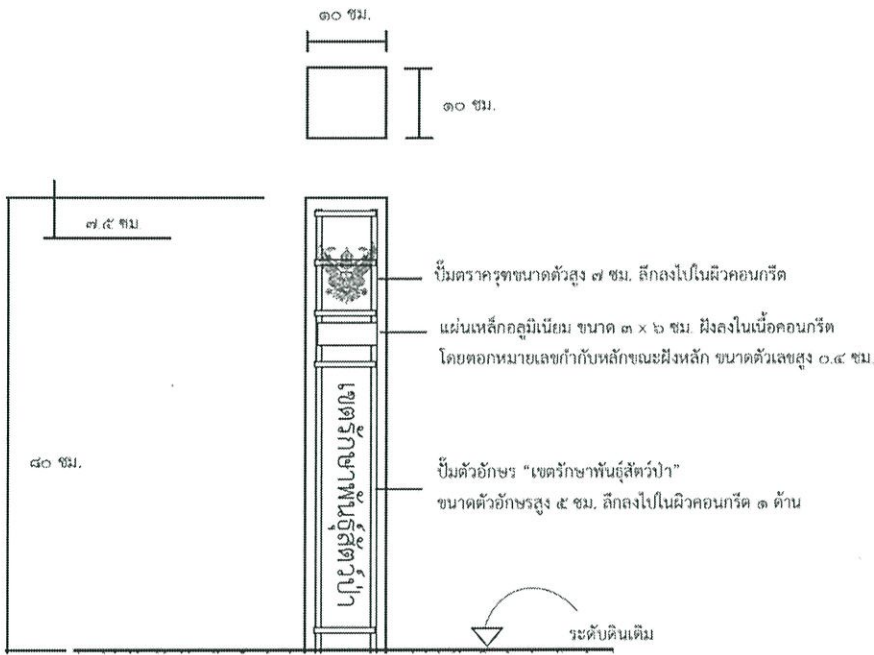
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ บรรดาหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น ที่มีอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

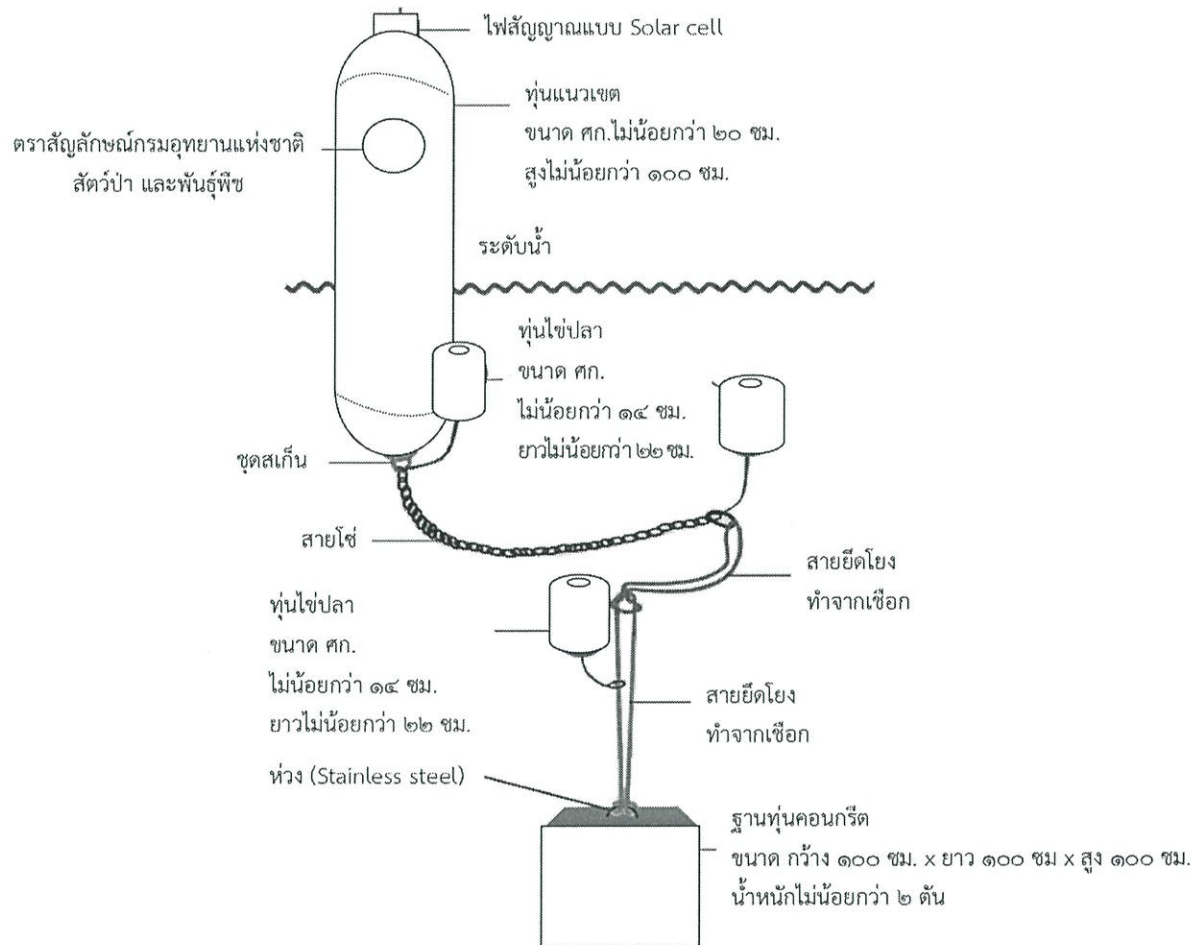
ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
ธัญญา เนติธรรมกุล
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

แบบแนบท้าย ๑

หลักเขตบนบก



แบบแนบท้าย ๒ หลักเขตในน้ำ



หมายเหตุ ขนาดอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๓
ป้ายแสดงแนวเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า



รายการประกอบแบบ

๑. ขนาดมีหน่วยเป็นเซนติเมตร
๒. พื้นป้ายเป็นสีขาว ตัวอักษรสีเขียวเข้ม
๓. ขนาดตัวอักษรสูง ๖ เซนติเมตร
๔. ป้ายทำด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ แข็งแรง และทนทาน

หมายเหตุ ขนาดของป้าย ตัวอักษร สี วัสดุที่ใช้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๔
ป้ายแสดงพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า



รายการประกอบแบบ

๑. ขนาดมีหน่วยเป็นเซนติเมตร
๒. พื้นป้ายเป็นสีขาว ตัวอักษรสีเขียวเข้ม
๓. ขนาดตัวอักษรสูง ๕ เซนติเมตร โดยทำเป็น
๒ บรรทัด เพื่อให้มองเห็นชัดเจนจากระยะไกล
๔. ป้ายทำด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ แข็งแรง และทนทาน

หมายเหตุ ขนาดของป้าย สี ตัวอักษร วัสดุที่ใช้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๕
ป้ายแสดงขอบเขตของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

	
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (ชื่อเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า)	
ทิศเหนือ	จด.....
ทิศใต้	จด.....
ทิศตะวันออก	จด.....
ทิศตะวันตก	จด.....
	
แผนที่สังเขป	
เนื้อที่.....ตารางกิโลเมตร	
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเป็นของคนไทยทุกคน	
โปรดช่วยกัน ปกป้อง ดูแลรักษา	

๑๒๐ ซม.

๒๔๐ ซม.

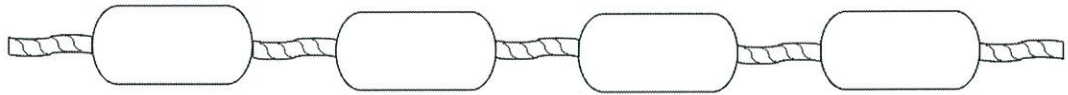
รายการประกอบแบบ

๑. ขนาดมีหน่วยเป็นเซนติเมตร
๒. พื้นป้ายเป็นสีขาว ตัวอักษรสีเขียวเข้ม
๓. ขนาดตัวอักษรให้พิจารณาตามความเหมาะสมแต่ให้มีข้อความครบถ้วนตามแบบที่กำหนด
๔. ป้ายทำด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ แข็งแรง และทนทาน
๕. แผนที่แผนที่สังเขปเพื่อหมายเหตุรูปหรือลักษณะขอบเขตของพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ๆ
๖. บริเวณมุมของป้ายด้านใดด้านหนึ่งอาจมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการประชาสัมพันธ์เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ๆ

หมายเหตุ ขนาดของป้าย สี ตัวอักษร วัสดุที่ใช้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่

แบบแนบท้าย ๖

ทุ่นไขปลา



ลักษณะทุ่นไขปลา

- (๑) ลักษณะทุ่นทรงกระบอกทำจากโฟม Polymer หรือ Polyethylene หรือวัสดุอื่นที่ใกล้เคียง ภายในบรรจุด้วย PU Foam มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑๔ เซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร สามารถ รับแรงกระแทกได้ดี
- (๒) สีที่ใช้ในการผลิตหรือสีเหลืองหรือสีส้ม
- (๓) ทุ่นสามารถลอยตัวในน้ำได้ดี ผิวทุ่นไม่ดูดซึมน้ำและความชื้น ทนต่อความร้อนของรังสีอัลตราไวโอเลต (UV) ทนต่อการกัดกร่อนของเกลือในทะเล ทนต่อกรด - ด่าง และเคมีภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี มีความแข็งแรงทนทาน
- (๔) แกนกลางของทุ่นวางท่อ HDPE PN ๑๐ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒๕ มิลลิเมตร เชื่อมติดเป็นเนื้อเดียวกับทุ่นเป็นรูผ่านทะลุสำหรับร้อยเชือกและป้องกันการเสียดสีของเชือกกับเนื้อทุ่น

ลักษณะเชือก

- (๑) เชือกยัดโยงทุ่นไขปลา ใช้เชือกใยยักซ์หรือเชือกอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑.๔ เซนติเมตร
- (๒) เชือกสำหรับผูกทุ่นไขปลากับเชือกยัดโยง ใช้เชือกใยยักซ์หรือเชือกอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตร

หมายเหตุ วัสดุ ขนาด สี ของทุ่น อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมของสภาพการใช้งานหรือสภาพพื้นที่